

**NACZELNIK
DRUGIEGO URZĘDU
SKARBOWEGO
W GDAŃSKU**

PP-1/4301-0198/12/ŁK

Odlewnia i Emaliernia
Paracelsus Sp. j.
ul. Żelazna 12
80-289 Gdańsk
NIP 534-02-02007

reprezentowana przez

doradcę podatkowego
[tu wpisz swoje imię ;)]
ul. Jana Bażyńskiego 6
80-952 Gdańsk

DECYZJA

Na podstawie art. 13 § 1 pkt 1, art. 72 § 1 pkt 1 i § 2 i art. 207 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 z późn. zm.), art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz.U. z 2007 r. Nr 68 poz. 450 z późn. zm.) oraz art. 15 ust. 1, art. 43 ust. 1 pkt 38 i art. 96 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2004 r. Nr 54 poz. 535 z późn. zm.),

nie stwierdzam Odlewni i Emalierni PARACELSUS Sp. j. nadpłaty podatku od czynności cywilnoprawnych od umowy pożyczki, zawartej z Proximus Finance Sp. z o.o. w dniu 10 grudnia 2011 r.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 1 stycznia 2012 r. (data wpływu do Drugiego Urzędu Skarbowego w Gdańsku – dalej „Urząd” – 5 stycznia 2012 r.) Odlewnia i Emaliernia Paracelsus Sp. j. z siedzibą w Gdańsku przy ul. Żelaznej 12 (dalej „Spółka”) wniosła o stwierdzenie nadpłaty podatku od czynności cywilnoprawnych w kwocie 10.000 zł z tytułu umowy pożyczki z dnia 10 grudnia 2011 r., udzielonej Spółce przez Proximus Finance Sp. z o.o. z/s w Warszawie, ul. Walcowa 12/3.

W uzasadnieniu wniosku Spółka wyjaśniła, że analiza przepisów ustawy z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych w stanie prawnym na dzień powstania obowiązku podatkowego wskazuje jednak, że podatek od przedmiotowej umowy ten nie powinien zostać uiszczony. Strona, wskazując na przepisy art. 2 pkt 4 lit. a i b tejże ustawy oraz art. 15 ust. 1 oraz art. 43 ust. 1 pkt 38 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, stoi na stanowisku, że udzielona Spółce pożyczka podlegała zwolnieniu z podatku od towarów i usług, a co za tym idzie – nie podlegała podatkowi od czynności cywilnoprawnych.

Dodatkowo Spółka wyjaśniła, opierając się na informacjach uzyskanych przez Spółkę od Pana Bogdana Koparę, Prezesa Zarządu Proximus Finance Sp. z o.o., że przedmiotem działalności tejże spółki są i będą w szczególności usługi finansowe m.in. w postaci udzielania pożyczek. Powyższe wyjaśnienia znajduje potwierdzenie w zapisie umowy pożyczki: „przedmiotem działalności Pożyczkodawcy jest między innymi finansowa działalność usługowa, gdzie indziej nieklasyfikowana, z wyłączeniem działalności ubezpieczeniowej i funduszy emerytalnych”. Zapisy umowy tej spółki jako jeden z przedmiotów jej działalności określają m.in. czynności udzielania pożyczek pozabankowych. Na potwierdzenie tego Spółka przedłożyła wyciąg z umowy spółki Proximus Finance sp. z o.o., w którym w § 6 jako przedmiot działalności wskazano m.in. jak wyżej. Czynność udzielenia pożyczki Spółce należy zatem, w ocenie Spółki, uznać za czynność wykonaną w zamiarze wskazującym na częstotliwe wykonywanie usług finansowych w przyszłości.

W ramach przeprowadzonego postępowania Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego w Gdańsku (dalej „Organ podatkowy”) ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 grudnia 2011 r. Proximus Finance Sp. z o.o. udzielił Odlewni i Emalierni Paracelsus Sp. j. oprocentowanej pożyczki pieniężnej w kwocie 500.000 zł. Strony powyższej umowy są obecnie zarejestrowanymi czynnymi podatnikami podatku od towarów i usług, jednak Proximus Finance sp. z o.o. została zarejestrowana jako podatek dopiero 19 grudnia 2011 r. w związku z rozpoczęciem prowadzenia także opodatkowanej działalności gospodarczej (wynajem nieruchomości) w dniu 20 grudnia 2011 r.

W dniu 15 grudnia 2011 r. Spółka złożyła w tut. Urzędzie deklarację w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnych PCC-3 z tytułu umowy pożyczki z dnia 10 grudnia 2011 r., w której wykazała podstawę opodatkowania: 500.000 zł oraz należny podatek: 10.000 zł.

W dniu 15 grudnia 2011 r. Spółka wpłaciła na rachunek bankowy Urzędu zadeklarowaną kwotę podatku od czynności cywilnoprawnych.

Stosownie do treści art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz.U. z 2007 r. Nr 68 poz. 450 z późn. zm., dalej „UPCC”) nie podlegają podatkowi czynności cywilnoprawne inne niż umowa spółki i jej zmiany, jeżeli przynajmniej jedna ze stron z tytułu dokonania tej czynności jest:

- a) opodatkowana podatkiem od towarów i usług,
- b) zwolniona z podatku od towarów i usług (z wyjątkami niemającymi znaczenia w niniejszej sprawie).

Zaznaczyć jednak należy, że o wyłączeniu z opodatkowania podatkiem od czynności cywilnoprawnych nie decyduje okoliczność, że strony tej umowy posiadają status podatnika podatku od towarów i usług, lecz wyłącznie fakt, że przynajmniej jedna ze stron z tytułu dokonania tej konkretnej czynności jest opodatkowana podatkiem od towarów i usług lub jest z tego podatku zwolniona.

Opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług, jak stanowi art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2004 r. Nr 54, poz. 535 z późn. zm. (dalej „UPTU”), podlega odpłatna dostawa towarów i odpłatne świadczenie usług na terytorium kraju. Przez odpłatne świadczenie usług, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, rozumie się każde świadczenie na rzecz osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, które nie stanowi dostawy towarów w rozumieniu art. 7, w tym również przeniesienie praw do wartości niematerialnych i prawnych, bez względu na formę, w której dokonano czynności prawnej (art. 8 ust. 1 pkt 1 UPTU).

Zgodnie z art. 720 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz.U. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.) elementami przedmiotowo istotnymi umowy pożyczki są: obowiązek pożyczkodawcy przeniesienia na własność pożyczkobiorcy określonej ilości pieniędzy albo rzeczy oznaczonych co do gatunku oraz obowiązek pożyczkobiorcy zwrotu tej samej ilości pieniędzy albo rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. W wyniku spełnienia świadczenia przez dającego pożyczkę określone przedmioty majątkowe stają się własnością biorącego pożyczkę. Zasilają one jednak tylko czasowo majątek biorącego pożyczkę, który obowiązany jest do zwrotu, tj. do przeniesienia na drugą stronę własności tej samej ilości pieniędzy albo rzeczy tego samego rodzaju. Zatem udzielanie pożyczek stanowi świadczenie usług w rozumieniu UPTU.

Mając na uwadze powyższe należy uznać, że pożyczka udzielona Spółce przez Proximus Finance Sp. z o.o. stanowiła świadczenie usług w rozumieniu UPTU i na podstawie przepisu art. 43 ust. 1 pkt 38 UPTU była zwolniona z opodatkowania podatkiem od towarów i usług. Należy jednak zauważyć, że zgodnie z art. 96 ust. 1 UPTU podatnicy są obowiązani, przed wykonaniem pierwszej czynności opodatkowanej, złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego zgłoszenie rejestracyjne. Obowiązek ten nie dotyczy podmiotów wykonujących czynności wyłącznie zwolnione z opodatkowania (art. 96 ust. 3 UPTU).

Jak zostało ustalone w postępowaniu podatkowym, pożyczkodawca w dniu udzielenia pożyczki nie był podatnikiem podatku towarów i usług zarejestrowanym ani jako podatnik czynny, ani jako podatnik zwolniony. Podatnik zarejestrował się wprawdzie jako podatnik czynny 19 grudnia 2011 r., jednak skoro od początku planował wykonywanie opodatkowanej działalności gospodarczej (m.in. wynajem nieruchomości został wskazany w umowie spółki jako jeden z przedmiotów działalności), to powinien był zarejestrować się jako podatnik czynny jeszcze przed wykonaniem pierwszej czynności, choćby była ona zwolniona z opodatkowania – nie był bowiem, jak wymaga przepis art. 96 ust. 3 UPTU – „podmiotem wykonującym wyłącznie czynności zwolnione”.

W związku z tym Proximus Finance Sp. z o.o. już w dniu zawarcia umowy pożyczki była objęta obowiązkiem rejestracji. Skoro zaś spółka ta powinna być zarejestrowana, to transakcja przez nią zawarta nie może skorzystać z przywileju unormowanego w art. 2 pkt 4 UPCC.

W myśl art. 72 § 1 pkt 1 ustawy Ordynacja podatkowa za nadpłatę uważa się kwotę nadpłaconego lub nienależnie zapłaconego podatku. Jednak podatek uiszczony przez Spółkę od przedmiotowej umowy pożyczki nie został ani zapłacony nienależnie, ani nadpłacony.

Mając powyższe na uwadze Organ podatkowy orzekł jak w sentencji niniejszej decyzji.

Od niniejszej decyzji służy Stronie prawo wniesienia odwołania do Dyrektora Izby Skarbowej w Gdańsku, za pośrednictwem tut. Organu podatkowego, w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji (art. 220 i 223 Ordynacji podatkowej). Zgodnie z art. 222 Ordynacji podatkowej odwołanie powinno zawierać zarzuty przeciw decyzji, określać istotę i zakres żądania będącego przedmiotem odwołania oraz wskazywać dowody uzasadniające to żądanie.

**NACZELNIK
Drugiego Urzędu Skarbowego
W Gdańsku**

Andrzej Bardach

Otrzymują:

1. Pełnomocnik Strony doradca podatkowy //,
2. a/a.